

असमप्रदेशस्य दलगोमा-महापुरुषीयासत्रस्य साँचिपाण्डुपे: स्वराक्षरविन्यासः- एकम् अवलोकनम् (नामघोषाग्रन्थस्य निर्वाचितसाँचिपत्रस्य विशेषालोचनम्)

डॉ बिभूति लोचन शर्मा

सहकारी अध्यापकः, असमीया विभागः
बडोलेण्डविश्वविद्यालयः, बि.टि.आर., असमः

सारसंक्षेपः

असमप्रदेशस्य गोवालपाराजिलायाः दलगोमानमके ऐतिहासिकग्रामे वर्तते दलगोमा महापुरुषीया सत्रम् । सत्रस्यास्य नामकरणे प्रतिष्ठायां गरिमायां सांस्कृतिकपरम्परायाः च विन्यासे श्रीमतः शंकरदेवस्य नाम अविच्छेद्यरूपेण जनमुखेषु उच्चार्यते । न केवलं जनश्रुतिः कथागुरुचरिद्रन्येऽपि सत्रस्यास्य समुल्लेखः तस्य सत्रस्य ऐतिहासिकगुरुत्वं सांस्कृतिकप्रमूल्यं च प्रवर्धयतीति नेत्युक्तिः । किमधिकम् विविधैः ऐतिहासिकवस्तुजातै भरितं साँचिपत्रलिखितग्रन्थरकालंकृतं च सत्रमिदम् अद्यावधि ज्ञानगर्भसरोवरैवाभाति धरातले ।

अस्मदालोचिते शोधपत्रे दलगोमा-महापुरुषीयासत्रस्य साँचिग्रन्थेषु नामघोषाया निर्वाचितसाँचिपत्राणां सहयोगात् स्वरवर्णानां स्वरचिह्नानां च रूपाणि विश्लेषयिष्यन्ते । निर्वाचितसाँचिपत्राणां वर्णविन्यासकाले दलगोमासत्रोपलब्धानां साँचिग्रन्थोपलब्धानां अक्षरविन्याससहयोगात् तुलनामुलकमालोचनं च करिष्यते ।

दलगोमासत्रस्थितेषु साँचिग्रन्थेषु नामघोषाग्रन्थस्यस्य लिपिवैशिष्ट्यस्य लिपिकारवैशिष्ट्यस्य च आलोचनं शोधकार्येऽस्मिन् कर्तुं यतिष्यामहे ।

शब्दकुञ्जिका: लिप्यन्तरम्, वर्णविन्यासः, स्वरवर्णः, स्वरचिह्नः

विषयप्रवेशः

प्राचीनासमस्य शिलालेख-स्तम्भलेख-ताम्रलेख-साँचिपत्रलेख-तुलापत्रलेख-भूर्जपत्रलेख-मूद्रालेख-मूर्तिलेखादिषु विस्तारितानि अक्षराणि स्वकीयरूपै वैशिष्ट्यैश्च भारतीयलिपे गवेषणक्षेत्रस्य वैशाल्यं ऐतिहासिकं गुरुत्वं च प्रस्तौति । एतेषामक्षराणां विविधरूपाणां परिचयः पूर्वसूरीभिः प्रदत्तः । तैश्च प्रदत्ताक्षरविन्यासमधिकृत्य अनेकानि गवेषणकार्याणि यद्यपि सञ्चातानि तथापि अनेकानि अवशिष्यन्तेऽद्यावधिः । शिलास्तर-ताम्रलेख-साँचिपत्रादिषु उपन्यस्तानाम् अक्षराणां सर्वैश्च च रूपैः सह परिचयं प्राप्तुं निर्वाचितानाम् अनुसन्धित्सुगवेषकाणां संघवद्वप्रचेष्टाया प्रयोजनमस्तीति नेत्युक्तिः ।

अक्षराणाम् आकृतिगतवैविध्यसमूतौ संशयद्विधावोधौ अशुद्धपाठसृष्टये कारणभूतौ । असमस्य साँचिपत्राणां पाठसमीक्षाकाले इदंशमाकृतिवैविध्यं भूयो लक्ष्यते । साँचिपत्रलिखितग्रन्थानाम् आक्षराणां सचित्रविश्लेषणम् एव तत्रिहितलिपीनां

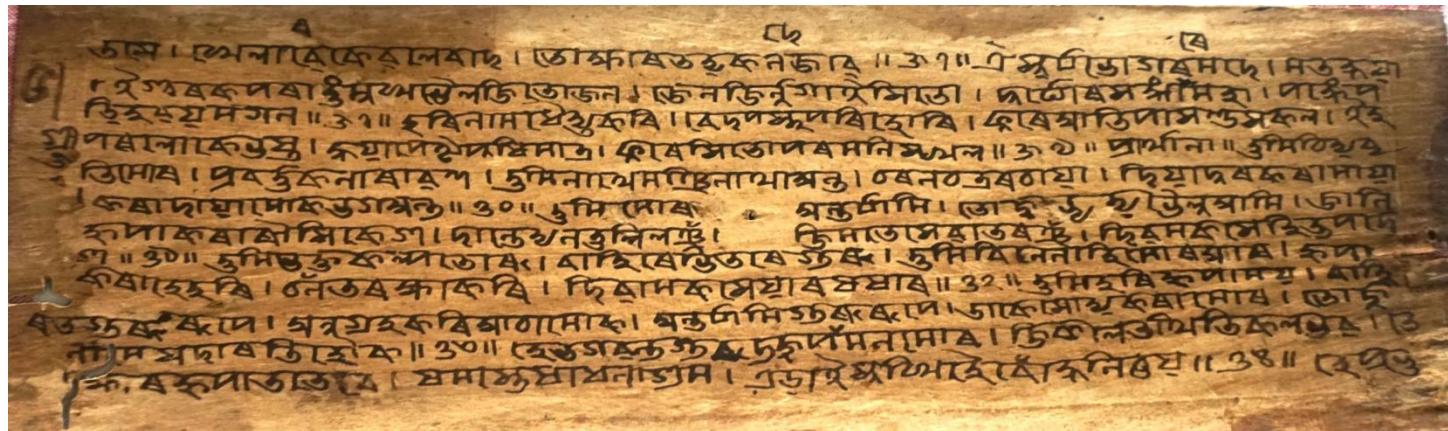
स्वरूपमुन्मोचयिष्यतीति अस्माकं मतिः । नारायणदासमहोदयेन सन्दर्भेऽस्मिन् स्वकीये 'विश्वलिपिर भूमिका' नामके ग्रन्थे अक्षराणां विकाशविषयकं विश्लेषणमुपर्यस्तम् (२००५, पृ१८२-२१६) ।^१ तत्पूर्वकालिकेषु लिपिविषयकविशेषज्ञेषु अन्यतमो महेश्वर नेओग महोदयः शिलालिपि-ताम्रलिपि-मूर्तिलिप्यादिविषयेषु तदीये प्राच्यशासनावलीग्रन्थे स्वकीयम् अनुशासनविषयकम् ऐतिहासिकं तथ्यपूर्णं च आलोचनं कृतम् । पूर्वसूरिकृतविश्लेषणमेव पृष्ठभूमिं कृत्वा गोवालपारा जिलायाः दलगोमा-महापुरुषीयासत्रस्य साँचिग्रन्थेषु नामघोषाया निर्वाचितसाँचिपत्राणां सहयोगात् स्वरवर्णानां व्यञ्जनवर्णाणां स्वरचिह्नानां व्यञ्जनचिह्नानां संख्यालिपीनां सचित्रविश्लेषणम् अस्माभिः करिष्यते ।

दलगोमा-महापुरुषीयासत्रस्य परिचयः

असमप्रदेशस्य गोवालपाराजिलाया दुधनै इति स्थानादुत्तरस्यां दिशि १५ किलोमिटर अन्तः दलगोमानामके ऐतिहासिकग्रामे सत्रमिदं वर्तते । सत्रस्यास्य नमकरणे प्रतिष्ठायां, गरिमायां सांस्कृतिकपरम्परायाविन्यासे च श्रीमतः शंकरदेवस्य नाम अविच्छेद्यरूपेण लोकसमाजे उच्चार्यते । न केवलं जनश्रुतिः कथागुरुचरितग्रन्थेऽपि सत्रस्यास्य समुल्लेखो दलगोमासत्रस्य ऐतिहासिकं गुरुत्वं सांस्कृतिकं प्रमूल्यं च उद्घोषयति । प्रवादानुसारं दलनामके ग्रामे दलनामकस्य सूरणवृक्षस्य उपरि फणां प्रसार्य कश्चित् गोमासर्पः शंकरदेवम् अभिमुखिभ्युय स्थितवान् । तदवसरे स्थानेऽस्मिन् दलगोमानामकं सत्रमेकं भविष्यतीति महापुरुषः शंकरदेवः भविष्यवाणीमकरोत् ।^२ शंकरदेवस्य भविष्यवाणे: सप्तत्यधिकद्विशतवर्षादनन्तरं (२७०) रामचरणठाकुरवंशजेन हरमोहनठाकुरेण सत्रस्यास्य प्रतिष्ठामकरोत् ।^३ 'आम पोवा बापुर सत्र' इत्यपि अपरं नाम सत्रस्यास्य अस्तीति जनमुखेषु श्रूयते । प्रवादानुसारं हरमोहनठाकुरः आषाढ़-श्रावणमासयोः काले रोगकारणात् आम्रभक्षणं कर्तुम् असमर्थो सन् माघमासे वृक्षनिकषा आक्षेपं कृतवान् । तदवसरे तस्मादेव आम्रवृक्षात् आम्रमेकं भूमौ अपतत् । तस्मात् कालात् 'आम पोवा बापुर सत्र' इति नाम्ना सत्रस्य नामकरणं जनाः कुर्वन्तीति जनश्रुतिः ।^४ त्रैव भागवतपुराण-नामघोषा-गुणमालाप्रभृतिभिः साँचिपत्रलिखितग्रन्थैः, कीर्तनगृह-मणिकूट-पदशिला-गुर्वासनप्रभृतिभिश्च^५ अनेकै ऐतिहासिकसमलैः अलंकृतमिदं सत्रं कीर्तन-भाओनां-पालनाम^६-धर्मसभादिभिः सांस्कृतिकानुष्ठानैः स्थानमिदं संस्कृतिकस्थानरूपेण पर्यवसयत् स्वकीयं गुरुदायित्वं पालयत् अद्यावधि विराजते ।

निर्वाचितसाँचिग्रन्थस्य परिचयः समीक्षा च

श्रीमद्भिः महापुरुषेण माधवदेवेन विरचिताया नामगोषायाः साँचिपत्रप्रतिकृतिः १०७संख्यकेषु पृष्ठाषु उपलभ्यते । ग्रन्थस्य पृष्ठाद्वयस्य ((१-२) १०% नष्टप्रायः, अवशिष्टपृष्ठाः सुरक्षिताः स्पष्टरूपाक्षरैश्च उपलभ्यन्ते । ग्रन्थस्य साँचिपत्रपृष्ठाषु दशतः त्रयोदश पर्यन्तं आवल्यः वर्तन्ते । पुस्तकस्य साँचिपत्राणां आकृतिगतसौन्दर्येण नैव युक्तानि, पड़क्तिवद्वाक्याण्यपि च सरलशिरोरेखया नैव निवद्धानि । तथापि स्पष्टतया अक्षराणि विलिख्य, अनवधानगतविलुप्तवर्णानि च सूचकचिह्नैः साँचिपत्रस्य ऊर्धभागे आधोभागे च रिक्तस्थाने समुल्लिख्य शब्दगतसंशयो दुरीकृतः । पाठान्तरितरूपाणि वर्णशुद्धयश्च लिपिकारस्य परिपक्तायां संशयमुत्पादयन्ति । विशेषतया पुस्तकेऽस्मिन् ज(ज), (य), य (ঃ) ন(ন), ণ(ণ), শ(শ), ষ(ষ), স(স) ইত্যेतानामक्षराणां विषये अनवधानकारणात् अनेकानि अशुद्धपदानि लक्षन्ते । पाठसमीक्षाकाले साँचिपत्रनामघोषायां प्राप्तानां पदानां मुद्रितनामघोषापदानां च तुलनात्मकनिरीक्षणेन प्राप्तानामक्षराणां विन्यासं कर्तुं यतते । अध्ययनकाले वर्णचित्रसंग्रहणार्थं लिप्यन्तर-पाठान्तर-वर्णशुद्धिप्रभृतिं च प्रदर्शनार्थं निमोक्तसाँचिपत्रं स्वीकृयते ।

ना.घ./द.म.स/गो/प.९./पृ-अ.(नामघोषा, दलगोमा माहापुरुषीया सत्र गोवालपारा, नवमपत्रस्य प्रथमपृष्ठम्-

निर्वाचितसाँचिपत्रस्य लिप्यन्तरितरूपाणि लिप्यन्तरक्रमश्च-

असमीयालिप्यां लिखितस्य साँचिपत्रस्य देवनागर्या लिप्यन्तरकाले यथा मूलं तथैव रक्षितुं यतते । प्रतिपङ्क्तौ च यावन्यक्षराणि मूले सन्ति तथैव तानि कुटिलकोष्ठके रक्षितानि । अवगमनसौकर्यार्थं प्रक्षिप्तांशे नीलवर्णः वर्णशुद्धौ रक्तवर्णः पाठान्तरितांशे च हरीतर्वर्णः प्रदत्तः । अधोभागे प्रतिपङ्क्तौ प्राप्तरूपस्य लिप्यन्तरितरूपं देवनागर्या प्रदत्तम् ।

पङ्क्तिः	ना.घ./द.म.स/गो/प.९./पृ-अ.(नामघोषा, दलगोमा माहापुरुषीया सत्र गोवालपारा, नवमपत्रस्य प्रथमपृष्ठम्-
प्रथमपङ्क्तिः	(तोमां) तसे खेलारे केरले बाद । तोक्कार तत्त्वक नजार ॥५७॥ ऐश्वर्य भोगर मदे मत छुझा { (तोमां) तसे खेलावे केवले बाद । तोक्कार तत्त्वकनजाव ॥५७॥ ऐश्वर्य भोगर मदे मत हुया}
द्वितीयपङ्क्तिः	इश्वरक पराङ्मुख भैल जितो जन । जेन जिन्न गाइ सितो दुर्घोरसঙ्गा(बे) महा पक्षेप { इश्वरक पराङ्मुख भैल जितो जन । जेन जिन्न गाइ सितो दुर्घोर सङ्गार(रे) महा पक्षेप}
तृतीयपङ्क्तिः	डि इरय मगन ॥५८॥ इवि नाम धेत्य करि वेद पञ्च परि होबि । फुबे आति पासण्ड सकल । इह { डि हवय मगन ॥५८॥ हरि नाम धैत्य करि बेद पन्य परि होरि । फुरे आति पासण्ड सकल । इह
चतुर्थपङ्क्तिः	परलोके भृत । छुझा पेटो पुर्षि मात्र । फुबे सितो परम निस्थल ॥५९॥ प्रार्थना ॥ तुमि चित्य { परलोके भृत । हुया पेट पुषि मात्र । फुरे सितो परम निस्थल ॥५९॥ प्रार्थना ॥ तुमि चित्य}
पञ्चमपङ्क्तिः	बृति मोर । प्रब्रुक नाराण । तुमि नाथे मक्षि नाथा अन्त । चरन चत्रब चाया । दिया दुर करा माया { बृति मोर । प्रवर्तक नाराण । तुमि नाथे मजि नाथा अन्त । चरन चत्रर चाया । दिया दुर करा माया }
षष्ठपङ्क्तिः	। करा दाया मोक भग अन्त । तुमि योर अन्तर्यामि । तोजु भृत्य भैलु आमि । जानि { । करा दाया मोक भग अन्त । तुमि मोर अन्तर्यामि । तोजु भृत्य भैलु आमि । जानि}

सप्तमपङ्किति:	कृपा करा ऋसिकेश । दान्ते तृन् तुलि लक्ष्मि । जिमते सेवात रक्ष्मि । दिव मोक्ष सेहि उपदे {कृपा करा ऋसिकेश । दान्ते तृन् तुलि लज्जा । जिमते सेवात रज्जा । दिव मोक्ष सेहि उपदे }
अष्टमपङ्किति:	श ॥ ६१ ॥ तूमर्गिक्त कल्पतरोऽक । वाहरिभतिरगूरु । तूमर्विनिनाहर्मिरो आर । कृपार्था ॥६१॥ तुमि भक्त कल्पतोरु । बाहिरे भितरे गुरु । तुमि बिने नाहि मोर आर । कृपा}
नवमपङ्किति:	करा हे हरि । च(र)नत रक्षा करि । दिवा मक सेया रष्वार ॥६२॥ तुमि हरि कृपामय । वाहि { करा हे हरि । च(र)नत रक्षा करि । दिवा मक सेया रण्षार ॥६२॥ तुमि हरि कृपामय । वाहि}
दशमपङ्किति:	बत गुरुरुपे । अनुग्रह करि आचा मोक । अन्तर्यामि गुरुरुपे । ताके सोत्य करा मोर । तोजु {रत गुरुरुपे । अनुग्रह करि आचा मोक । अन्तर्यामि गुरुरुपे । ताके सोत्य करा मोर । तोजु
एकादश पङ्किति:	नामे सदा रति हौक ॥६३॥ हे भगवन्त गुरु तजुप(दे) मन मोर । जि कालत थितिक लभव । तो { नामे सदा रति हौक ॥६३॥ हे भगवन्त गुरु तजुप(दे) मन मोर । जि कालत थितिक लभव । तो }
द्वादश पङ्किति:	म्बार कृपात तेवे । रमज्जे राधना श्रम । एडाइ सुखि हैवोहो निच्छय ॥६४॥ हे प्रभु प्रभु {ह्यार कृपात तेवे । रमस्ते राधना श्रम । एडाइ सुखि हैवोहो निच्छय ॥६४॥ हे प्रभु

निर्वाचितसाँचिपत्रस्य स्वराक्षराणां सचित्रविश्लेषणम्

मूद्रिताक्षरम्	साँचिपत्राक्षरम्	वैशिष्ट्यम्	मूद्रिताक्षरम्	साँचिपत्राक्षरम्	वैशिष्ट्यम्
अ/ अ		<p>वामभागे शिरोरेखानिकटवर्तिन्या अवनमितत्रिभङ्गरेखायाः अन्तिमविन्दुसंयोगिनी, दक्षिणभागे उलम्बरेखायाः त्रृतीयभागस्पर्शी च आनुभूमिकरेखा अकारस्य प्रथमाकृतिं निर्माति । देवनागर्याः अकारेण प्रभावितमिदमक्षरमित्याभति ।</p> <p>वामभागे शिरोरेखावनतवक्ररेखान्तस्पर्शिनी आनुभूमिकरेखा दक्षिणभागे उलम्बरेखायाः त्रृतीयभागस्पर्शी च आनुभूमिकरेखा अकारस्य द्वितीयाकृतिं निर्माति ।</p> <p>वामभागावनमितरेखाद्वयोः आकृतिवैविध्यम् च अकारद्वयोः भिन्नरूपतां प्रस्तौतः ।</p>			<p>शिरोरेखायाः दक्षिणविन्दुमारभ्य अधोमुखिरेखाद्वयं संयुज्य आनुभूमिकरेख्या संसृष्टस्य त्रिकोणस्य मध्यभागवर्तिनी रेखा दक्षिणवामयोः रेखां स्पृष्टा दक्षिणवतिरेखायाः च मध्यभागादग्रेसररेखाया दक्षिणविन्दुसंयोगिन्या उलम्बरेखायाः ऊर्ध्वभागाद् वामोर्ध्वमुखिनी रेखा च ऋकारस्य स्वरूपं प्रस्तौतः</p>
आ/ आ		<p>वामभागे शिरोरेखावनमितत्रिभङ्गरेखायाः अन्तिमविन्दुसंयोगिनी, दक्षिणभागे उलम्बरेखायाः त्रृतीयभागस्पर्शिनी चानुभूमिकरेखा; अपरा च शिरोरेखावनमितोलम्बरेखा आकारस्य अवस्थिति प्रस्तुवन्ति। देवनागर्या आकारेण सह अस्य आंशिकसामञ्जस्यं लक्षणीयम् ।</p>			<p>ऋकारस्यावस्थितिः दलगोमासाँचिपत्रेऽस्मि न् नावल्क्यते</p>
ई/ ई		<p>शिरोरेखासंलग्न- अर्धवर्तुलाकृतिनिर्मित-वक्ररेखायाः अधोवनमितमध्यभागादुत्पन्न- दक्षिणगाम्यधोमुखिरेखा,</p>			<p>एकबिन्दुमारभ्य दक्षिणमुखिवक्रतां परिगृह्य अधोमुखिन्या उलम्बरेखाया अन्तिमविन्दुत वामगामिनी आनुभूमिकरेखा एकारस्य निर्माणं करोति</p>

		शिरोरेखाया: दक्षिणदिशि च ईषद्वामोर्धगामिरेखा इकारस्य आकृतिं प्रस्तौतः । देवनागर्यः इकारईकारयोः मिश्रणमत्र आंशिकतया लक्ष्यते ।		
ॐ/ई	---	ईकाररस्यावस्थितिः दलगोमासाँचिपत्रेऽस्मिन् नावल्क्यते ।	ॐ/ओ	३
ॐ/उ	४	शिरोरेखावनतमध्यवत्तिरेखायाः अ न्तिमविन्दुसृष्टदक्षिणगामि- वामोर्धमुखिरेखा, तन्मध्यभागादुभूता वामोर्धमुखिनी अपरा च रेखा उकारस्य अवस्थिति दर्शयतः । असमस्य साँचिपत्रेषु उकारस्य एव व्यवहारः अधिकतया लक्ष्यते ऊकारस्य चव्यवहारः प्रायः नास्त्येव । आधुनिककालस्य असमीयाभाषायां व्यवहृतस्य ऊकारस्य साम्यता अनेनाक्षरेण विद्यते	ॐ/औ	३
ॐ	---	ऊकाररस्यावस्थितिः दलगोमासाँचिपत्रे नावल्क्यते प्रत्युत् ऊकारस्य स्थामे उकारस्य व्यवहार परिलक्षते।		

निर्वाचितसाँचिपत्रस्य स्वराक्षराणां परिसंख्यागत तथ्यम्-

पद्धति	अ	आ	इ	ई	उ	ऊ	ঁ	ঁ	ঁ	ঁ	ঁ	ঁ	ঁ	ঁ	ঁ	ঁ	ঁ	ঁ	ঁ	ঁ	ঁ	
১ম									১				৫				১			৭	২	
২ম				২									৪	৩		২		২	১	৩		
৩য়		১	১										১	৬		১		১	১	১		
৪থ													৪	৫		৪		২		২		
৫ম	১												১১	৪		২		১			১	
৬ষ্ঠ	২	১											৫	৪		৩		১			৩	
৭ম					১	১							৪	৫		১		২	৬	১		
৮ম													৩	৬		৩		৩		২		
৯ম													৭	৬		১		১		২		
১০ম	২	১											৪	২		৮		৩		৪		
১১শ													৩	৪		২			২	২	১	
১২শ										১									৪	১	২	
আহত्य সंख্যা	৫	৪	৩	০	১	০	১	০	১	১	০	০	০	৫৬	৪৭	০	৩০	৮	৩২	৩	২৩	১

उपसंहारः

साँचिपत्रेऽस्मिन् ७प्रकारेषु स्वराक्षरेषु १६संख्यकानि अक्षराणि लक्ष्यन्ते; ८प्रकारेषु स्वरचिह्नेषु च १९० संख्यकानि चिह्नानि परिलक्ष्यन्ते । ईकार-ऊकार-ऋकार-ओकारा-औकाराणां अवस्थितिर्न लक्षते । णकारस्थाने नकारस्य प्रयोगः^८, चकारस्थाने छकारस्य प्रयोगः^९, ओकारस्थाने अकारस्य व्यवहारः^{१०} षकारस्थाने सकारस्य व्यवहारः^{११} ऊकारस्थाने उकारस्य व्यवहारः^{१२} सकारस्थाने षकारस्य व्यवहार इत्यादिवैशिष्ट्यानि उपलक्ष्यन्ते । गवेषणापते आलोचितानि स्वराक्षराणि कतिपयसाँचिपत्राधारितानि । असमस्य अत्रतत्र सहस्रसः साँचिपत्राणि समुपलब्धानि यत्र अक्षराणाम् आकृतिभिन्नता अपि वृश्यते । किन्तु इदंशालोचनेन अक्षराणां स्वकीयवैशिष्ट्येन सह अपराणामक्षराणां तुलना यदा करिष्यते तदा एव भारतवर्षस्य अक्षराणामितिहासे लिपीनां स्थानं सुरक्षितं भविष्यतीति मन्यामहे ।

संक्षिप्ताक्षरकोशः

- १) ना.घ./द.म.स/गो/प.९./पृ-अ.(नामघोषा, दलगोमा माहापुरुषीया सत्र गोवालपारा, नवमपत्रस्य प्रथमपृष्ठम्-
२) ना.घ./द.म.स/गो/प.९./पृ-अ.७(नामघोषा, दलगोमा माहापुरुषीया सत्र गोवालपारा, नवमपत्रस्य प्रथमपृष्ठम् सप्तम पड्कित)

सन्दर्भतथ्यसूत्राणि

- १) बिश्वलिपिर भूमिका ; २००५२, पृ-१८२-२१६
२) गुरु-चरित-कथा, पृ-१४६
३) सत्र आरु मठ मन्दिरर इतिवृत्त, पृ-७७-७९
४) तत्रैव
५) तत्रैव
६) तत्रैव
७) तत्रैव
८) ना.घ./द.म.स/गो/प.९./पृ-अ.७- तृन/तृण
९) ना.घ./द.म.स/गो/प.९./पृ-अ.५- चाया/छाया
१०) ना.घ./द.म.स/गो/प.९./पृ-अ.९- मक/मोक
११) ना.घ./द.म.स/गो/प.९./पृ-अ.९- रषषार/रससार
१२) ना.घ./द.म.स/गो/प.९./पृ-अ.१०- रुपे/रूपे
१३) ना.घ./द.म.स/गो/प.९./पृ-अ.३- तोजु/तजु
१४) ना.घ./द.म.स/गो/प.९./पृ-अ.१२ षमस्ते/समस्ते

ग्रन्थपञ्जी

- १) साँचिपत्रम्

नामघोषा, दलगोमा माहापुरुषीया सत्र गोवालपारा, नवमपत्रस्य प्रथमपृष्ठम्-

- २) मुद्रितग्रन्थाः

गोस्वामी, नारायनचन्द्र, सम्पा. नामघोषा आरु कीर्तन घोषा, षट्डेन्टच षट्रच्च, कलेज हृष्टेल रोड, गुवाहाटी, असम, द्वितीय प्रकाशनम्, २०२१
दास, नारायण, बिश्वलिपिर भूमिका, बिना लाइब्रेरी, कलेज हृष्टेल रोड, गुवाहाटी-१ पञ्चमं प्रकाशनम्, २००५

नेओग महेश्वर, सम्पा. गुरुचरित कथा, विश्वविद्यालय प्रकाशनविभागः, गुवाहाटी विश्वविद्यालयः, गुवाहाटी, द्वितीयप्रकाशनम्, २००३

पाटगिरि, जगन्नाथ, अभिभक्त गोवालपारा जिलार सत्र आरु मठ मन्दिर इतिवृत्त, मनोरमा प्रकाश, भरलुमुख, गुवाहाटी-१, प्रथमं प्रकाशनम्, १९९१